

РЕШЕНИЕ

№ 843

гр. Русе, 17.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РУСЕ, III ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Майя Й. Йончева

при участието на секретаря Емилия Д. Добрева
като разгледа докладваното от Майя Й. Йончева Гражданско дело №
20214520106329 по описа за 2021 година

На основание чл.118 във вр. с чл.113 ГПК делото е изпратено по подсъдност на Районен съд-Русе с вх. №24092/24.11.2021г. от Софийски районен съд, I ГО, 50 състав.

Искът е с правно основание по чл.26, ал.1, предл.3 ЗЗД.

Ищцата Т. ХР. Н. чрез процесуалния си представител твърди, че е страна по Договор за заем №4188697/29.06.2021г., сключен с “Изи Асет Мениджмънт” АД, съгласно който дружеството ѝ предоставило заем в размер на 800 лв. Заемателката се задължила да върне сумата на заемото на погасителни вноски при фиксиран годишен лихвен процент по заема 40.00 % и годишен процент на разходите 47.68 %. Общата сума по заема, дължима от заемателката, възлиза на 924.56 лв. На основание чл.4, ал.2 от Договора за паричен заем ищцата сключила Договор за предоставяне на гаранция №4188697 с “Файненшъл България” ЕООД, съгласно който следвало да му заплати сумата 731.44 лв. Твърди, че Договор за предоставяне на гаранция №4188697 е нищожен на основание чл.26, ал.1, предл.3 ЗЗД поради неспазване нормите на чл.11, т.т. 9 и 10, на чл.19, ал.4 във вр. с чл.22 ЗПК, както и на чл.143, ал.1 ЗЗП, при което се нарушава основният принцип на

добросъвестността в гражданските и търговските взаимоотношения с цел несправедливо облагодетелстване на едната страна за сметка на другата. Договор за предоставяне на гаранция №4188697 е и неравноправен по смисъла на чл.143, ал.1 ЗЗП, той е неразбираем и не позволява на потребителя да прецени икономическите последици от сключването му - чл.143, ал.2, т.19 ЗЗП. Същият е нищожен и защото чрез включване на възнаграждението по него към дължимата сума по Договор за паричен заем, се нарушава разпоредбата на чл.19, ал.4 ЗПК, тъй като сумата, претендирана чрез него за гарант не е включена в ГРП и ГЛП, които нарастват двойно. Нарушен е и чл.3 от Директива 93/13/ЕИО от 05.04.1993г. Развива подробни правни съображения, подкрепени с правна практика, обуславящи нищожността на Договор за предоставяне на гаранция №4188697. Моли съдът да приеме, че същият е нищожен на основание чл.26, ал.1 ЗЗД поради неспазване нормите на чл.11 и на чл.19, ал.4 във вр. с чл.22 ЗПК, както и на чл.143, ал.1 ЗЗП и да прогласи неговата невалидност. Претендира за разноски по делото.

Ответникът “Файненшъл България” ЕООД, представяван от управителя Петър Благовестов Дамянов, чрез процесуалния си представител заявява, че искът е неоснователен. Ищцата е потърсила услугите на дружеството да поръчителства за изпълнение на задълженията ѝ по договора за паричен заем и това е породило сключването на Договор за предоставяне на гаранция, по силата на който той получава възнаграждение за предоставената услуга. Оспорва твърдението, че Договорът за предоставяне на гаранция е сключен в противоречие с добрите нрави, оспорва твърдението и че престациите са нееквиваленти. С предоставеното поръчителство дружеството извършва възмездна услуга в полза на заемотателя, който не е поставил изискване към заемотеля (ищцата) да обезпечи вземането по договора за заем чрез сключване на договор с него – дружеството поръчител, напротив, предоставил е възможност на заемотеля да избере един от трите възможни начина за обезпечаване на договора. Оспорва твърдението за нищожност на Договора за предоставяне на гаранция също и на основание чл.143, ал.2, т.19 ЗЗП поради неспазване нормите на чл.11, т.т. 9 и 10 ЗПК с последица чл.22 ЗПК, като напълно неотнормено към настоящия договор, поради това че последиците от неприлагането им касаят единствено и само договорите за потребителски кредит, какъвто конкретният договор не е. Заявява, че не е страна по Договор за заем №4188697/29.06.2021г., поради

което няма отношение по релевираните от ищцата твърдения по него. Развива подробни правни съображения. Моли искът да бъде отхвърлен с присъждане на разноски.

По делото са представени писмени доказателства.

За да се произнесе, съдът взе предвид следното:

От представения Договор за предоставяне на гаранция №4188697/29.06.2021г. се вижда, че “Файненшъл България” ЕООД, гарант и Т. ХР. Н., потребител, са сключили договор, по силата на който потребителят възлага, а гарантът се задължава да издаде гаранция за плащане (за изпълнение на парични задължения) в полза на “Изи Асет Мениджмънт” АД, наричано бенефициер, с наредител потребителят, с цел гарантиране изпълнението на всички задължения на потребителя, възникнали съгласно Договор за паричен заем, както и за всички последици от неизпълнението на задълженията му по Договора за паричен заем, а именно: задължение за връщане на заемна сума в размер на 800 лв, задължение за плащане на възнаградителна лихва и задължение за заплащане на законна лихва за забава при забава на плащанията, разходи за събиране на вземането, съдебни разноски, адвокатски хонорари. Срокът за валидност на гаранцията е до прекратяване на Договора за паричен заем или 6 месеца след обявяването на предсрочна изискуемост от бенефициера. Условие за извършване на плащане по гаранцията от гаранта към бенефициера е получаване на подписано от последния искане, в което той декларира, че потребителят не е изпълнил своевременно някое от паричните задължения по Договора за паричен заем или не го е изпълнил изцяло. В чл.3 от договора за предоставяне на гаранция е посочено, че потребителят дължи на гаранта възнаграждение в размер на 731.44 лв, платимо разсрочено на вноски, всяка от които в размер на 91.43 лв, както и по начините, установени в Договора за паричен заем за плащане на задълженията на поръчителя.

Договорът за предоставяне на гаранция №4188697/29.06.2021г. е подписан двустранно от страните по него: Гарант “Файненшъл България” ЕООД и Потребител Т. ХР. Н..

Установено е, че на 29.06.2021г. между “Изи Асет Мениджмънт” АД и Т. ХР. Н. е сключен Договор за паричен заем №4188697, съгласно който “Изи Асет Мениджмънт” АД е предало в собственост на Т. ХР. Н. сумата 800 лв

със срок за издължаване 8 месеца, като заемателката се е задължила да погасява заема на равни месечни вноски в размер на 115.57 лв всяка, съгласно погасителен план, при фиксиран ГЛП 40.00 % и при ГПР 47.68 %. В чл.7 от договора е посочена дължимата от заемателя обща сума за плащане - 924.56 лв, която включва размерът на заемната сума и размерът на възнаградителната лихва.

Съгласно чл.4 от договора за паричен заем, заемът е обезпечен с поръчителство, като заемателят се е задължил в 3-дневен срок от сключването му да предостави на заемотателя едно от следните обезпечения: две физически лица, отговарящи на определени условия, банкова гаранция с бенефициер заемотателя или одобрено от заемотателя дружество – гарант, което предоставя гаранционни сделки. В изпълнение на това задължение ищцата е сключила с “Файненшъл България” ЕООД договор за предоставяне на гаранция.

От справка в ТРРЮЛНЦ за актуално състояние на ответното дружество – поръчител, се установява, че заемотателят и одобреното от него дружество-поръчител са свързани лица, доколкото “Изи Асет Мениджмънт” АД е едноличен собственик на капитала на “Файненшъл България” ЕООД.

От съдържанието на договора за паричен заем се вижда, че в него не е отразена действителната обща сума, дължима от ищцата, доколкото в същия не е включено възнаграждението за поръчителя по гаранционната сделка – 731.44 лв, произтичащо от сключения договор за поръчителство. Същото обаче е начислено към общия дължим размер като погасителната вноска, която първоначално е уговорена в размер на 115.57 лв – чл.2, т.2 от договора за заем, но вече по погасителен план става в размер на 207 лв, след като към същата е добавено дължимо възнаграждение по гаранционната сделка в размер на 91.43 лв. Безспорно възнаграждението за поръчителя е “допълнителна услуга”, пряко свързана със заема. Това, от своя страна, се отразява и на стойността на годишния процент на разходите, защото той изразява общите разходи по заема за потребителя, настоящи или бъдещи (лихви, други преки или косвени разходи, комисионни и възнаграждения от всякакъв вид), изразени като годишен процент от общия размер на предоставения кредит - чл.19, ал.1 ЗПК.

От това следва, че целта на договора за поръчителство е плащане в

полза на заемотателя “Изи Асет Мениджмънт” АД, което плащане е разход пряко свързан със заема, но не е включен в ГПР по него, което всъщност представлява прикрито допълнително възнаграждение по кредита извън договорната лихва и води до съществено и необосновано оскъпяване на заемната сума и обременяване на заемателя, в нарушение на чл.19, ал.4 ЗПК.

Възнаграждението по договора за предоставяне на гаранция е договорено да се заплаща за предоставеното обезпечение на ищцата разсрочено, заедно с всички останали задължения по договора за потребителски кредит - главници, лихви, на падежа на плащане на погасителните вноски по договора за паричен заем, съгласно представения погасителен план. Заемотателят по договора за паричен заем “Изи Асет Мениджмънт” АД е овластен директно да получи плащане на възнаграждението, съгласно разпоредбата на чл.3, ал.3 от договора за предоставяне на поръчителство, като същото му се изплаща с приоритет пред това по основното задължение при недостатъчност на внесената сума. Въз основа на уговореното, заемотателят получава допълнителна сума - възнаграждение по договора за предоставяне на поръчителство, сключен от ищцата с одобреното от него дружество “Файненшъл България“ ЕООД, но заемотателят не е страна по настоящото дело.

Договорът за поръчителство има акцесорен характер спрямо договора за паричен заем. Сам по себе си договорът за поръчителство не страда от пороци, но поради особената връзка с договора за паричен заем, неговата недействителност обуславя недействителност и на поетото поръчителство, което може да съществува само за действително задължение - чл.138, ал.3 ЗЗД.

Съгласно чл.298, ал.1 ГПК, решението влиза в сила само между същите страни, за същото искане и на същото основание.

От това следва, че силата на пресъдено нещо не важи спрямо всички, респ. не важи спрямо тези лица, които не са имали качеството на страна по делото.

Във връзка с гореизложеното съдът намира, че “Файненшъл България” ЕООД не е надлежна страна по делото. Установено е по делото, че “Изи Асет Мениджмънт” АД е бенефициер по Договор за предоставяне на гаранция №4188697/29.06.2021г. Следователно ответникът в случая не е

материалноправно легитимиран да отговаря по предявения иск и същият следва да се отхвърли като неоснователен.

Съгласно чл.78, ал.3 ГПК във вр. с чл.37, ал.1 ЗПП, вр. с чл.25, ал.1 от Наредба за заплащането на правната помощ, ищцата следва да заплати на ответника сумата 300 лв разноски по делото. Съгласно чл.78, ал.8 ГПК съдът определи юрисконсултското възнаграждение на 300 лв.

Мотивиран така, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от Т. ХР. Н. от гр. *****, ЕГН *****, срещу “Файненшъл България” ЕООД със седалище и адрес на управление в гр. София, район “Люлин 7”, бул. “Джавахарлал Неру” №28, АТЦ “Силвър център”, ет.2, офис 40-46, представлявано от управителя Петър Благовестов Дамянов, ЕИК 202513690, иск за прогласяване нищожността на Договор за предоставяне на гаранция №4188697/29.06.2021г. на основание чл.26, ал.1 ЗЗД във вр. с чл.22 ЗПК и чл.143, ал.1 ЗЗП.

ОСЪЖДА Т. ХР. Н. да заплати на “Файненшъл България” ЕООД сумата 300 лв разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Русенски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването.

Съдия при Районен съд – Русе: _____